

Závěrečná zpráva o realizaci projektu: „Básníci v Atriu“

Místo konání: Atrium Žižkov, Praha **Realizátor:** ProART Company **Termín realizace:** Listopad – Prosinec 2025 **Uvedené tituly:** Píseň pro Viktorku, Ozvěny ptáků

1. Stručná charakteristika projektu

Projekt „Já, umělec“ v Atriu Žižkov byl koncipován jako rezidenční a prezentační platforma souboru ProART Company. Cílem bylo představit dvě komorní, žánrově odlišné inscenace reflektující významná literární a kulturní témata v unikátním sakrálním prostoru bývalého barokního kostela. Projekt zdůraznil dialog mezi interpretem, historickým prostorem a divákem v kontextu Prahy 3.

2. Umělecký přínos a průběh realizace

V rámci projektu byla uvedena dvě stěžejní díla:

- **Píseň pro Viktorku:** Inscenace inspirovaná tragickým osudem literární postavy Boženy Němcové a básní Jaroslava Seiferta. V Atriu Žižkov získala díky vynikající akustice a intimitě prostoru nový rozměr; spojení tance, mluveného slova a autorské hudby umožnilo hluboký emocionální vjem a potvrdilo schopnost souboru zpracovat klasické české téma moderním, multižánrovým jazykem.
- **Ozvěny ptáků:** Hluboce reflektivní inscenace inspirovaná životními osudy a tvorbou **Josefa Topola**. Skrze taneční a pohybové divadlo se dotýká univerzálního tématu hledání smyslu a bilancování na konci životní cesty. Minimalistické pojetí v prostoru Atria podtrhlo čistotu pohybu a moudrost odkazu těchto osobností.

3. Kvantitativní ukazatele a cílové skupiny

- **Návštěvnost:** Obě představení nebyla vyprodaná. Píseň pro Viktorku měla dobrovolné vstupné a cca přes 20 diváků. Premiéra Ozvěny ptáků byla zaplněna cca přes 40 diváků při kapacitě 45.
- **Složení publika:** Studenti uměleckých škol, obyvatelé Prahy 3, senioři a odborná veřejnost, přátelé a diváci ProART.

4. Hodnocení a závěr

Projekt „Básníci v Atriu“ úspěšně propojil vysokou uměleckou hodnotu s komunitním životem Žižkova. Podařilo se prezentovat současné profesionální taneční divadlo jako přístupné a myšlenkově bohaté médium, které dokáže oživit historické prostory a oslovit široké spektrum obyvatel. Realizace cyklu byla poznamenána nižší finanční dotací od Prahy i od Prahy 3. Zrealizovali jsme jen část.

Uvedli jsme představení Píseň pro Viktorku 14. 11. a v premiéře Ozvěny ptáků 5. 12. 2025. Představení Reynek a Renaud jsme v cyklu již neuviedli.

Spolupráce s Atriem na Žižkově byla náročná a komplikovaná. Původně rezervované termíny dodrženy nebyly. Na poslední chvíli jsme hledali nové.

Nevyhovující je i marketingová strategie Atria, kdy sice nabízí prostor k poměrně drahému pronájmu, ale propagačně "hází klacky pod nohy". Odmítá zveřejnit program na webu, sociálních sítích, odstraňuje plakáty a pohlednice z foyer. Je to jakási "filozofie" nevytvářet konkurenci vlastním produkcím, která je pro nás neakceptovatelná. Běžný divák pak marně hledal představení v programu, pídil se po předprodeji, byli jsme odkázáni jen na vlastní zdroje a placenou reklamu sociálních sítí. Vytvářet nezávislou kulturu tímto způsobem nám nedává smysl.

Spokojenost diváků s naším programem byla prokazatelná. Návštěvnost průměrná. Ekonomicky ztrátová.

Děkujeme za podporu městské části PRAHA 3.

—

OZVĚNY PTÁKŮ

Příběh o hledání svobody v nesvobodném světě

Činohra pro tanečníky se slovy a myšlenkami Josefa Topola

Divadlo jako ozdravný rituál životem zkoušené duše

Tanečně-divadelní hommage starým časům a jejich mistrům - Josefu Topolovi, Vlastimilu Harapesovi, Marii Tomášové a Janu Třískovi.

Uměním zasáhnout!

Vzpomínáte na tu chvíli, kdy vás umění poprvé opravdu zasáhlo? Kdy to nebylo jen o zábavě, ale o něčem hlubším – o doteku s vlastní duší? Právě tohle hledáme v dnešní době tak zřídka. Žijeme v éře rychlých scrollů, povrchních dojmů a okamžité spotřeby. Ale co když existuje umění, které vás zastaví? Které vás nutí zpomalit a položit si otázky, jimž se celý život vyhýbáme?

Jaký je smysl našeho života? K čemu je nám umění? Kým jsme jako umělci pro společnost?

Tyto otázky jsme si položili i my. A odpověď hledáme skrze pohyb, slovo, hudbu. Skrze dialog mezi generacemi, mezi formami, mezi tím, co bylo, a tím, co teprve vzniká. Není to jen o tanci. Není to jen o divadle. Je to o tom, jak se proměňujeme. Jak se mění svět kolem nás. A jak v tom všem hledáme své místo. Poezie pohybu. Faktografie textu. Narace tance. Všechno to splývá v jeden celek, který chce mluvit k vaší duši – ne jen k vašim očím.

Zveme k dialogu. K zastavení. K prožitku, který vás možná změní. Protože umění, které stojí za to, není jen o tom, co vidíte na jevišti. Je o tom, co si odnesete domů. Do svého srdce. Do svého života.

Autoři a účinkující

Scénář, režie, choreografie: Martin Dvořák

Hudba: Patrik Kee Kedzierski

Spolutvůrci a účinkující: Zbyšek Humpolec, Adam Zvonař, Daniela Hanelová, Martin Dvořák a další hosté: Aleš Procházka, Rostislav Novák nebo Petr Kubes

Režijní, choreografická a dramaturgická asistence: Natálie Vacková, Veronika Vaculíková

Foto: Josef Rabara

Foto: Oskar Stolín

REFLEXE - MÉDIA

Česká televize - Události v kultuře:

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/1097206490-udalosti-v-kulture/225411000121207/cast/1156270/>

"Ozvěny ptáků nejsou tedy ani biografií, přestože uslyšíme podstatné momenty z umělcova životopisu. Nejsou ani jen jeho intimními vzpomínkami, které se točí kolem jeho nejmilovanějších. Jsou tanečním přemýšlením o autorovi, který celý život zápasil s vášní, cenzurou i zakázanou láskou. Dvořákova inscenace neukazuje Topola jako postavu, ale jako soubor energií, které jeho texty vytvářely – a které dnes v těle tanečníků znovu ožívají. V době, kdy mnoho tanečních inscenací nepracuje s narácí, jde Dvořák opačným směrem. V těch nejlepších momentech jeho dílo opravdu zní jako ozvěna, která není reprodukcí, ale něčím novým." [Dita Dvořáková Taneční aktuality](#)

"NESKUTEČNÁ ENERGIE, TOLIK PROMYŠLENÝCH DETAILŮ, JEMNOST VZÁJEMNÉHO SOUZNĚNÍ ENSEMBLU, TITĚRNÁ A TRPĚLIVÁ PŘÍPRAVA TEXTU ... A VNITŘNÍ CITLIVOST PRINCIPÁLA, KTERÝ VŠECHNY SPOLUTVŮRCE (skvělá volba tvořivého týmu) VNIMÁL, PODPOROVAL A OCHRAŇOVAL. Moc děkujeme za neustále rezonující zážitek." Divačka

PÍSEŇ PRO VIKTORKU

Foto:

Martin Babic

Milostný dopis přes proud století

Multižánrový scénický projekt vychází ze Seifertovy básně Píseň o Viktorce a rozvíjí tuto básnickou skladbu jako milostný dopis Seiferta Němcové. Příběh Němcové slavné knižní postavy se tu zrcadlí na pozadí spisovatelčiných dopisů svým osudovým mužům.

Autoři: Božena Němcová, Jaroslav Seifert, Martin Dvořák

Režie a choreografie: Martin Dvořák

Hudba: Irena a Vojtěch Havlovi

Kostýmy: Jindra Rychlá

Námět a koncept: Lukáš Novák

Účinkují: Lada Jelínková (místo Kateřiny Janečkové), Lucie Hrochová, Dušan Sitek / Josef Kubáník a Martin Dvořák

Jazyková spolupráce: Pavel Michele

Asistent režie: Klára Lidinská

Foto: Martin Babic